

GENTSE MEMORIEDAGEN: 26-27-28-29-30 NOVEMBER

26 november 1596

Dood van de Pest in Heidelberg van Jakob Kimedonck.

Door Van Campene en De Jonghe verkeerdelijk Hinnedonck geschreven.

Deze Duitser geboren te Kempen nabij Keulen, was Rector geweest aan het Collegium Sapientiae te Heidelberg, maar kreeg er in 1577 zijn ontslag als Calvinist. Werd hier in 1578 Rector van de Calvinistische Universiteit. Hij heeft van de eerste tot de laatste dag de leiding gehad van het Theologicum. Hij gaf zijn inaugurale les in het oud klooster van de Vrouwebroers op 6 Oktober 1578: "Tot lof van de theologie, als wetenschap die alle andere menselijke wetenschappen overtreft en die door God zelf aan de mensen is gegeven." Hij richtte zich daarin o.m. tegen het pausdom, zeggende "dat de Roomsche Kerk en haar theologanten sophisten of neuswijze muggenzifters waren."

Op 19 november 1579 maakte hij, op aansporing van enkele aanzienlijke dames, een aanvang met het houden van dagelijkse bijbellezingen in de St-Baafskerk, telkens om 4 uur in de namiddag.

Na de dood van zijn eerste vrouw, hertrouwde hij hier in 1583 met Anna De Smet.

Toen Hembyze naar het schavot geleid werd, sprak hij hem de laatste troostwoorden toe.

In 1584 vertrok hij uit Gent naar Sluis en Vlissingen om uiteindelijk predikant te worden in Middelburg.

In 1589 keerde hij naar Heidelberg terug waar hij aan zijn vroeger College Hoogleraar werd in 1590 en opnieuw Rector in 1591.

Zie in dit verband ook "Calvinistische Universiteit" in "Ghendtsche Tydinghen" 2007 - N° 6 - pp.375-376

26 november 1681

Inhaal in Gent van Primus Goethals.

Zie ook "Ghendtsche Tydinghen" - 2007 - N° 4 - p.246

26 november 1785

Het Stadsbestuur beslist dat voortaan de huizen in de straten zullen genummerd worden.

26 november 1821

Geboorte van Karel Andries.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2010 - N° 1 - p.70

26 november 1871

Geboorte van Dr. Adolphe Spruyt.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2009 - N° 1 - p.47

26 november 1874

Dood van Baron Charles Coppens.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2010 - N° 1 - p.65

26 november 1882

Inhuldiging op het Kerkhof van de Brugse Poort van het grafmonument van Lieven De Winne.

26 november 1908

Dood van Oscar Pyfferoen.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 1999 - N° 5 - p.294

26 november 1908

Eerste opvoering in Gent van “Het Lustig Weeuwke”.

27 november 511.

Dood van Clovis.

Deze Frankische koning regeerde van 481 tot 511.

27 november 1382

Slag van West-Roozebeke.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2005 - N° 2 - p.120

27 november 1568

Lucas de Heere wordt verbannen als ketter.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2007 - N° 2 - pp.112-113

27 november 1795

Afschaffing van de Raad van Vlaanderen.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2000 - N° 3 - pp.176-177

27 november 1826

Laatste concert van de “Académie de Musique”.

Deze maatschappij, onder voorzitterschap van de orgelmaker Pierre De Volder, gaf vanaf 1808 publieke concerten in de zaal van de Sodaliteit.

Dit laatste concert stond onder de leiding van Joseph Mengal.

27 november 1878

Dood van Prosper Venneman.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2004 - N° 6 - p.382

27 november 1886

Dood in Alaska van Missionaris-Bisschop Karel Seghers.

Hij werd geboren op 26 december 1839 op de St-Elisabethgracht.

Hij is niet te verwarren met zijn naamgenoot, die andere Gentse bisschop, Emiel Seghers. Onze Seghers waarover wij het hebben werd uiteindelijk Bisschop van Vancouver, wat toch een hele prestatie is voor een Gentenaar. Hij was dààr trouwens beter bekend dan hier, want er zullen wel niet zo veel Gentenaars geweest zijn die zich bewust waren van het bestaan van een Bisschop Karel Seghers.

Na het St-Barbaracollege ging hij naar het Seminarie in Leuven. Hij wordt priester gewijd in 1863 en vertrekt hetzelfde jaar nog naar Canada. De jonge missionaris wordt er de secretaris van de Bisschop van Vancouver, in een streek waar de bevolking - zo schrijft hij in een van zijn brieven - zeer laag gezonken is en de wanhoop der priesters is. Hij trekt er zich het lot van de Indianen aan, neemt er de leiding van een school en is er weldra populair als prediker.

Hij trekt te voet of per slee door weinig verkende streken en wordt zwaar ziek in 1867. Op zijn 28e wordt hij aangesteld als Bisschop van Vancouver. Hersteld van zijn ziekte wil hij zich niet beperken tot de zorg voor zijn bisdom en hij vertrekt voor een tocht per slee door Alaska die 4 jaar zal duren. Hij zou trouwens later nog terugkeren naar Alaska. In 1883 komt hij terug naar België voor een korte vakantie. Deze beperkt zich tot enkele dagen rust op Meulestee waar hij zijn jeugd doorgebracht heeft en waar hij geestdriftig ontvangen wordt. Hij vertrekt daarna van de ene Belgische stad naar de andere om voor-

drachten te houden over het leven in Alaska. Hij gaf die voordrachten, gekleed als Eskimo, met een primitieve huidenmantel en op sneeuwschoenen. Dit verwekt vanzelfsprekend heel wat ophef.

Ook in de Verenigde Staten gaat hij dergelijke voordrachten houden.

Terug in zijn bisdom herneemt hij zijn reizen doorheen de noordelijke streken. Zijn laatste tocht naar Alaska zal hem fataal worden. De enige knecht die hem vergezelt wordt waanzinnig en wil terugkeren. Seghers weigert en de knecht vindt er niets beters op dan hem gewoon dood te schieten.

Zijn stoffelijk overschot werd door een Engels oorlogsschip overgebracht naar Canada. Aan zijn geboortehuis op de St-Elisabethgracht werd een gedenksteen aangebracht "Aan de missie-bisschop van Vancouver en de eerste martelaar van Alaska."

27 november 1897

Geboorte van Henri Story.

Hij stamde uit een textielfamilie.

Zijn moeder stierf toen hij 1 jaar was, zijn vader toen hij er 6 was. Samen met zijn 3 zussen werd hij opgevoed door zijn grootmoeder Marie Story-Voortman.

Ging naar het "Institut de Gand" tot in 1915 en vertrok dan naar het IJzerfront als vrijwilliger.

Liberaal provincieraadslid van 1929 tot 1936. Lid van de Beheerraad van de "Ecole des Hautes Etudes", van "Les Amis du Vieux Gand", van "La Société des Beaux-Arts", "La Flandre Libérale", etc.

Hij maakte carrière aan de top van de textielindustrie en vervulde talrijke andere mandaten. In 1936 werd hij Voorzitter van de "Liberale Associatie" en in 1939 Schepen van Stadsregieën."

In 1940 ging hij in het verzet. Hij werd door de Duitsers gearresteerd op 22 oktober 1943 in de kantoren van Brufina op de Kouter. Hij bleef in de Gentse gevangenis tot in Maart 1944 en werd dan gedeporteerd naar Duitsland: Esterwegen, Gross Strehlitz en tenslotte naar Grosz-Rosen waar hij stierf op 5 December 1944.

Er werd algemeen aangenomen dat hij Alfred Vonder Stegen zou opvolgen als burgemeester. Hij had steeds gestreefd om in de Beroepsschool een Textielafdeling op te richten. Ze kwam er 1956 en werd naar hem de Storyschool genoemd.

Het Speelplein Desiré Cnudde werd wegens de houding van deze laatste onder de bezetting herdoopt in Speelplein Henri Story.

Henri Story was ook lid van de Vrijmetselaarsloge "Le Septentrion".

27 november 1912

Dood van Guillaume Verspeyen.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2001 - N° 3 - p.175

27 november 1959

Dood van architect Valentin Vaerwyck.

Hij werd hier geboren op 3 Maart 1882.

Deze, niet alleen zeer verdienstelijke architect, maar ook oudheidkundige, deed schitterende studies aan het St-Lucas-Instituut.

Hij was nog geen 20 jaar toen hij - onder een 100-tal deelnemers - de Eerste Prijs wegkaapte in een wedstrijd die uitgeschreven was door de stad Brugge voor het oprichten van een aantal gevels in een trant die in harmonie moest zijn met deze van de Brugse binnenstad. (Een gouden tijd want toen was er nog geen sprake van per se "hedendaags" en Charters van Venetië).

Dit feit heeft wellicht het verloop van zijn verdere carrière bepaald, want heel zijn leven zal hij vervuld blijven met eerbied voor ons rijk bouwkundig erfgoed en hij zal vele van onze onvervangbare oude gebouwen op een oordeelkundige wijze restaureren. Men wordt er depressief van als men het architectuurwereldje van nu vergelijkt met dat van toen. Van vooruitgang gesproken... Er volgt dan een reeks onderscheidingen in talrijke nationale en internationale wedstrijden.

Zijn definitieve doorbrak kwam in 1912-1913. Het is onder zijn leiding dat de toren van ons Belfort op prachtige wijze herbouwd werd, wat een aanzienlijke verbetering zou betekenen voor het silhouet van de Gentse torenrij.

Het is in dezelfde periode dat de toen 30-jarige Vaerwyck het "Oud Vlaanderen" ontwierp van de fameuze Expositie van 1913.

Het was een merkwaardige reconstructie van de mooiste van onze Vlaamse gebouwen, samengebracht in een harmonisch geheel en het is te betreuren dat een dergelijke realisatie gedoemd was om een kortstondig bestaan van nauwelijks 6 maanden te kennen.

Eerbied voor het werk van onze befaamde bouwmeesters uit het verleden, goede smaak en een gevoel voor harmonie: behoort tot het verleden.

Het Alyns-Hospice waarin het Museum voor Folklore is ondergebracht, werd gerestaureerd in 1960-1962 volgens plans die door Vaerwyck gemaakt werden in... 1908. In 1923 werd hij benoemd tot architect van de Provincie Oost-Vlaanderen, een functie die hij bleef uitoefenen tot aan zijn opruststelling in 1947.

Als erkenning van zijn uitzonderlijke verdiensten werd hij door de koning in 1956 in de adelstand verheven.

Ваервыквалентъ

Valentin Vaerwyck. 1882-1956.

In het begin van deze eeuw maakte hij deel uit van een klein groepje mensen die de St-Jorisgilde nieuw leven zou inblazen.

27 november 2009

Dood van Jan Hublé.

Hij werd geboren in Latem op 20 augustus 1923.

Professor van Ecologie aan de R.U.G. Voorzitter-Stichter van het Centrum voor Natuurbeschermingseducatie. Ondervoorzitter van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen. Het was hij die het idee lanceerde om van de Bourgoyen een beschermd natuurgebied te maken, een man aan wie de Gentenaars dus veel te danken hebben.

Hij was getrouwd met Nadia, de dochter van Richard Vankenhoven.

28 november 1650

Geboorte te Kortrijk van Jan Palfijn.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 1999 - n° 4 - p.234

28 november 1778

Adjudicatie op het Stadhuis voor de bouw van een Entrepôt op de Coupure. Enkele maanden nadien begon men te bouwen en een jaar later stond er op de Coupure, op de hoek van de huidige Hospitaalstraat "den Entrepôt ofte Stapelplaetse daer men de Goederen en Koopmanschappen laet in berusten, om naderhand uyt te lossen."

Door het graven van de Coupure van 1751 tot 1753 konden de schepen die van de Brugse Vaart kwamen nu eindelijk de haven in het stadscentrum bereiken. Theoretisch althans, want voor grote schepen was daar geen sprake van aangezien zij geblokkeerd werden door een reeks vaste, stenen bruggen, nl. de Recollettenbrug, de Predikherenbrug en de St-Michielsbrug. Maar zelfs toen deze hindernissen opgeruimd waren door de bouw van draaibruggen, verkozen veel schepen het te laten bij de Coupure. De factoren die het doorvaren naar het centrum afremden waren de uurregelingen van de nieuwe bruggen, het te betalen bruggeld, de dagelijkse opstoppingen op de Leie en de moeilijke manoeuvres op de Graslei. De goederen werden dan maar afgezet op de Coupure vanwaar ze onmiddellijk met karren vervoerd werden naar het Pakhuis op de Koornmarkt.

Daar de nood aan een echt stapelhuis zich deed voelen kwam de Regering met een absurd voorstel voor de dag. Onze huidige regeringen hebben dus niets uitgevonden. Men zou de St-Niklaaskerk hervormen tot een Beursgebouw en

een Stapelhuis. De protesten tegen dit project waren zo onmiddellijk en zo hevig dat de Regering achteruitstoomde. Wij weten niet hoe zij deze terugtocht formuleerde, maar had ze vertrouwd geweest met onze moderne, progressieve terminologie, dan zou ze gezegd hebben dat het maar een “denkpiste” was.

Men besloot dan maar wijselijk het Stapelhuis te bouwen dààr waar de goe-

Het Keizerlijk Entrepôt op de Coupure.

deren toch al gelost werden. Stadsarchitect Louis ‘t Kindt stelde de plans op en liet zich daarbij inspireren door een tekening van de Directeur der Openbare Werken in Vlaanderen, Malfeson, de man die ook al een rol gespeeld had bij de bouw van het Rasphuis. Het werd een sober, utilitair gebouw met één verdieping. Rechtover het gebouw werd een nieuw model van loskraan geplaatst, die veel doeltreffender werkte dan alle voorgaande, de zogenaamde “Wippe”.

Gedurende een halve eeuw zou het Entrepôt op de Coupure een gonzende activiteit kennen, maar de situatie veranderde volledig met het graven van het Kanaal van Terneuzen. In 1844 had het Stapelhuis vrijwel alle belang verloren. In 1852 werd een deel van de gebouwen afgebroken en op die plaats kwam het Van Caeneghem-Gesticht, anders gezegd het “Blindenhuis”. In 1865 brak men het grootste deel van de nog resterende gebouwen af en enkele jaren later verdwenen de laatste overblijfselen van wat eens het “Keizerlijk Entrepôt” was geweest. Resten ons enkel nog enkele foto’s.

28 november 1792

“Er syn lestig Borgers als provisioneele Representanten van het Gendsch Volk, verkosen door het vergaederd volk in de Cathedrale Kerke van den H. Bavo.” Een ervan was Charles Van Hulthem.

28 november 1796

Geboorte van Henriette Lousbergs.

Zij was de dochter van Hubert die op 2 Augustus 1815 trouwde met Félix de Hemptinne.

28 november 1841

Dood van Georges Goethals.

Landmeter die in 1796 een gekend plan van Gent maakte.

Zie ook “Ghendtsche Tydinghen” - 2001 - N° 5 - pp. 299-304

28 november 1908

Opening van Hôtel GANDA.

Het was tevens een café-restaurant, gelegen in de Brabantdam en uitgaf in de Vlaanderenstraat. Daarvoor was daar een winkel van Dangotte.

Het was de eigendom van de gebroeders Wilhelm en Heinrich Stenger. Het sloot zijn deuren in 1927.

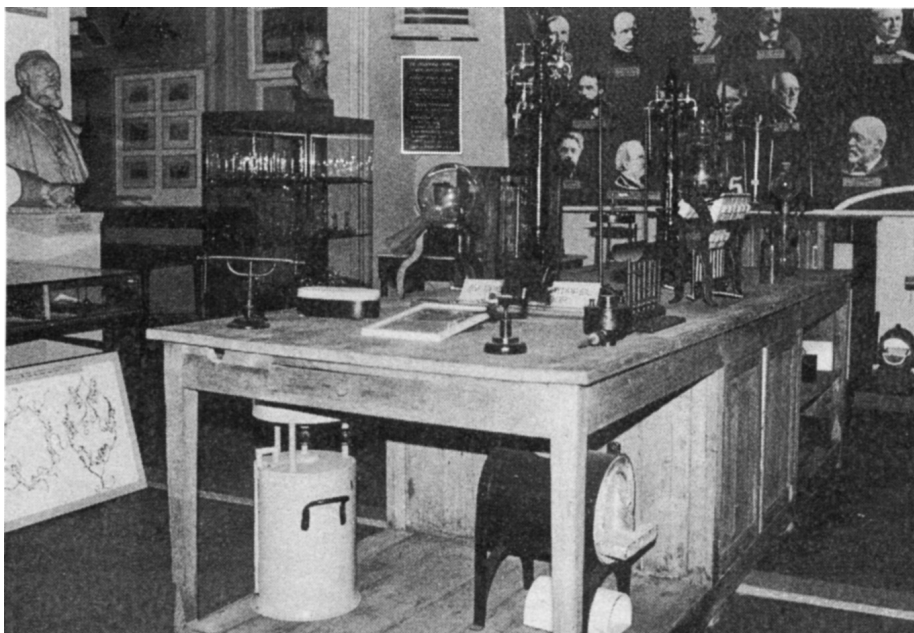
28 november 1948

Inhuldiging door Schepen Verhelst van het Museum voor de Geschiedenis der Wetenschappen in het Oudheidkundig Museum van de Bijloke.

De onophoudende stroom van schenkingen deden het aldaar uit zijn voegen barsten, zodat de overbrenging naar ruimere lokalen een noodzaak werd.

In 1950 werd het overgebracht naar een vleugel van het Museum voor Schone Kunsten op de Hofbouwlaan. Het lag daar wel verborgen en een in te drukken belknop verhief de drempelvrees op een dergelijk hoog niveau dat de meesten er niet toe kwamen het te betreden. Het was een ideale plaats voor de eenzame dromer die er zeker kon van zijn er geen kat te zullen tegenkomen. In zijn stille zalen verhoogde de bijna religieuze sfeer die er hing, het ontzag dat men voelde bij het aanschouwen van de relictien van de werken der grootste geleerden.

Dat dit Museum er kwam is vooral te danken aan de onverdroten ijver en het doorzettingsvermogen van de populaire Gentse Professor A.J.J. Van de Velde.

De laboratorumtafel van Kekulé in het Museum voor de geschiedenis der wetenschappen.

De collectie bleef maar groeien en na 15 jaar in het Park geweest te zijn, stond de Stad het af aan de Universiteit die het overbracht naar de lokalen van het oud Rectoraat in de Korte Meer. Daar werd alles volledig herschikt en methodisch en zeer bevattelijk geëxposeerd.

Het zou een totaal onbegonnen werk zijn al het merkwaardige trachten op te sommen dat er te kijk stond. Alle voorwerpen, documenten, instrumenten die verband houden met wetenschap en techniek zijn er te zien, geschriften en werktuigen van Joseph Plateau, Adolphe Quetelet, Désiré Van Monckhoven, Leo Baekeland, Julius Mac Leod, August Kekulé, enz. Een fonograaf van Edison uit 1878, imposante electrostatische machines uit de 18e eeuw, een stoommachine van Watt en nog zo veel meer.

Nu moet wel gezegd worden dat de unieke collectie instrumenten die gebruikt werden in de antieke chirurgie, de verlostang van Palfijn en andere voorwerpen die betrekking hebben op de geneeskunde uit vroegere tijden, overgebracht werden naar het speciaal museum in het Pand.

Wilt u iets meer weten over Dodoneus, Stas, Sarton en zo veel ander beroemde geleerden, daar vindt u het allemaal.

In het buitenland worden jaloerse blikken geworpen op dit Museum en sommige komen zelfs speciaal uit Amerika om het te bezoeken.

Maar het is nu ook al weer een tijdje geleden dat dit uniek museum verdwenen is uit het stadscentrum en nu gevestigd is aan de Sterre op de Krijgslaan. In zekere zin spijtig, want de drempel om er binnen te treden is daarmee weer verhoogd.

29 november 1314

Dood van de Franse Koning Philippe le Bel. Hij regeerde van 1285 tot 1314. Op 26 Mei 1301 werd hij hier met zijn vrouw ontvangen door de Leliaards. Hij verbleef enkele dagen in Gent.

29 november 1530

De eerste ketterverbranding in Gent.

Deze discutabele eer viel te beurt aan Josse De Backere. Deze “Ridder van het Heilig Land” was weliswaar een zeer devote en menslievende man die al wat hij niet nodig had uitdeelde aan de armen, maar in zijn tijd werd dat niet beschouwd als een referentie. Zijn grote misdaad bestond er in dat hij de “onroomsche” eredienst beoefende. Veel erger kon al niet en 2 jaar vóór zijn executie was hij al eens de tong doorboord, het haar afgebrand en moest hij gedurende 3 jaar een rood kruis op zijn rechtermouw dragen en dat had toen niet de betekenis die het nu heeft.

Hij woonde in de heerlijkheid van St-Pieters en moest, wegens het feit dat hij leefde naar de leer van Luther, daar verschijnen voor de Vierschaar die hem aanmaande terug te keren in de schoot van de Roomse kerk. Aangezien De Backere volhardde in zijn geloof werd hij door de Baljuw van Gent in hechtenis genomen en overgemaakt aan de Raad van Vlaanderen. Die veroordeelde hem tot de brandstapel. De strafuitvoering geschiedde op de Vrijdagmarkt. Alles is relatief natuurlijk, maar feitelijk had De Backere nog veel geluk. Volgens het Memorieboek van de stad Gent had men een huisje gemaakt van hout met daarin een staak. Het slachtoffer dat ons de primeur bracht van deze godsdienstige praktijken werd aan deze staak gebonden, er werd hem een strop rond de hals gedaan en hij werd eerst gewurgd vooraleer hem in brand te steken. De meesten die na hem kwamen konden niet genieten van dit groot privilege en die werden dan maar levend verbrand. Wij hopen nog altijd dat zij zullen gestikt zijn vooraleer zij echt begonnen te branden. De betichten van dit “misdrijf” - en wij hopen dat niemand het ons kwalijk neemt dat wij dit woord tussen aanhalingstekens plaatsen - werden ondervraagd door een persoon die bevoegd was in godsdienstige zaken, anders gezegd door een priester. Verklaarde hij de betichte afvallig, dan was meteen het vonnis gevallen en kwam hij terecht op de brandstapel. Een toch wel bijzonder merk-

waardige christelijke houding.

Veel Gentenaars vallen nog altijd graag uit tegen Keizer Karel wegens die “stroppenhistorie”, maar niemand heeft het over het feit dat hij het was die de “placaeten” uitvaardigde die deze dwaze wreedheden mogelijk maakten,

29 november 1570

“Tusschen den 28 ende 29 november donderde het scrickelyck des nagts van twee tot seven uren: de torrens van Sente Pieters, ende aen de muyde-poorte den torren; item Baudeloo te Sinay stonden in brande.”

29 november 1605

Ordonnantie krachtens dewelke alle schepenen en gemeentelijke bedienden lid moeten worden van één der 3 wapengilden.

29 november 1622

Opening van de "Berg van Barmhartigheid".

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2001 - N° 4 - p.236

29 november 1780

Dood te Wenen van Maria-Theresia.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2001 - N° 4 - p.237

29 november 1822

Eerste opvoering in Gent van “Le Nozze di Figaro”.

29 november 1824

Stichting van de Gentse Afdeling van de Hollandsche Maatschappij “Tot Nut van ‘t Algemeen”, een vereniging die in 1784 gesticht werd in Edam.

De Gentse Afdeling werd plechtig geïnstalleerd door Bernard von Saksen-Weimar. Zij vervulde een opvoedende en filantropische rol.

In 1827 stichtte zij een school voor volwassenen in het voormalig St-Agneteklooster. Deze school telde 130 leerlingen. De verlichte beginselen die er onderwezen werden vielen niet in de smaak van de clerus. De kapittelvicarissen verboden de toediening van de sacramenten aan de leden van de vereniging.

Mettertijd ging ze zich erg anticlericaal opstellen. Veel van haar leden waren

lid van de vrijmetselaarsloges die onder het Hollands Bewind te Gent een zeer grote bloei kenden.

29 november 1825

De Stad koopt van de Staat het terrein waar vroeger het Recollettenklooster en –kerk stonden voor de som van 40.938 florijnen.

29 november 1836

“Een schrikkelijk orkaan woedt boven de stad: verscheidene fabrieksschouwen waaien omver; bij de heer Voortman slaat de wind de weverij, 50 meters lang, en buiten de Dampoort, twee molens om; de schade aan daken, boomen, schouwen en torens is uiterst groot. In de citadel werpt de wind een schildwachthuisje, waarin een soldaat op post stond, naar beneden; de ongelukkige is zwaar gewond; aan het Dok wordt een bakkersknecht door den orkaan in het water gestuwd en verdrinkt.”

29 november 1851

Op voorstel van de Commissie van Monumenten beslist het Stadsbestuur aan verschillende nieuwe straten de naam te geven van personages gekend in de geschiedenis van de St-Pietersabdij. Zo kennen wij nu de Arnoldstraat, de Flobertusstraat en het St-Amandplein.

29 november 1920

Dood van Benoît Wante.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2009 - N° 2 - p.135

30 november 1330

Margareta ‘sBrunen, de weduwe van Willem Wenemaer, trekt het kloosterkleed aan.

30 november 1424

Tweede huwelijk van Filips de Goede met zijn tante Bonne d'Artois.

30 november 1625

Aartshertogin Isabella neemt deel aan de vermaarde “Ommeganck van Ekkergem”.

Hij werd reeds bijgewoond door haar gemaal Albrecht, in 1621.

30 november 1840

De Recolletten komen naar Gent terug na een ballingschap van 44 jaren. Deze Franciscanen, ook nog gekend als Freeremineuren, hadden zich in Gent gevestigd in 1225. Van het begin af waren zij populair wegens hun eenvoudige en democratische houding. Het vertrouwen dat het Magistraat in hen stelde was zo groot dat de kostbare stedelijke privileges van 1380 tot 1402 in hun klooster bewaard werden. Het waren ook de Freeremineuren die het Gents gemeenteleger vergezelden op het slagveld.

Ze hadden het erg te verduren gedurende de 2e Beeldenstorm onder het Calvinistisch Bewind Er kwam voorlopig een einde aan hun bestaan in 1796, wanneer zij ontbonden en verjaagd werden door de Fransen.

Toen zij in 1840 terugkwamen was men volop bezig met de bouw van het Paleis van Justitie op de plaats waar hun klooster eens gestaan had. Maar er deed zich een unieke gelegenheid voor: het klooster van de Clarissen-Urbanisten op de Houtleie was ten dode opgeschreven. Als laatste overlevenden restten er enkel nog 2 stokoude zusters, en deze stonden hun klooster af aan de Recolletten die er sindsdien verbleven, zij het dan beter bekend als Franciscanen.

In 1925 was er een ongekend groots feest bij de Minderbroeders. Ze werden gevierd wegens het feit dat ze precies 700 jaar geleden hun missie in Gent begonnen waren. Geen enkele andere Orde kon op zo iets bogen.

Het begon vanzelfsprekend met een mis in hun met bloemen overladen kerk. De namen opsommen van al de aanwezige autoriteiten, ook van niet katholieke zijde, zou te veel plaats in beslag nemen. Dan volgde er een triomfantelijke tocht door de bebloemde straten naar het Stadhuis. Bij het buitenkomen van de kerk werden de Paters verwelkomd door een Brabançonne, krachtig en enthousiast geblazen door de Harmonie St-Cecilia, waarna voor het verder verloop haar taak overgenomen werd door de Harmonie van "Het Volk". Het was een merkwaardig zicht de paters te zien verschijnen in de Pacificatiezaal getooid in hun Middeleeuwse klederdracht. Ze werden tussen een 50-tal vlaggen opgeleid naar het verhoog waar ook de Gemeenteraad zijn intrede deed. Het was schepen Siffer die de jubilarissen aan het Stadsbestuur voorstelde en er werd herinnerd aan alles wat zij verwezenlijkt hadden. Volgde dan vanzelfsprekend de toespraak van Burgemeester Van der Stegen die het had over de sociale rol die ze hier gespeeld hadden in de Middeleeuwen. We hadden het ons kunnen besparen er aan toe te voegen dat alles eindigde met een banket, want dat had u natuurlijk al begrepen.

30 november 1840

Eerste opvoering in Gent van “Lucie di Lammermooor.”

Het is uit deze opera dat de melodie komt van “Wie gaot er mee naor Virrapa”.

30 november 1914

“Het Groen Kruis” opent de eerste volkskeuken in de Foyer van de Vlaamse Theater.

Het “Groen Kruis” was een filantropische vereniging die actief was van 1914 tot 1919. In deze vereniging werkten 650 vrijwilligers. Zij verstrekke voedsel in volkskeukens. Een tweede werd opgericht in Ledeberg in maart 1915 en een derde in Juni 1916 in de fabriek Florida.

30 november 1918

Het Lam Gods wordt terug in de Vydtkapel geplaatst.

30 november 1969

De laatste rit van Tram 3.

Hugo Collumbien

ONDER DE GENTSE COMPUTERAMATEURS DEED VOLGENDE E-MAIL DE RONDE:

Wa doe nen ambtenirre ois ‘t ij gambèteerd wordt deur een pirdevliege?

Ois ze veur zijne neuze zit, sloit hij erop mee nen zwoire dossier.

Moir nie te hevig zu da ze nie in moes es.

Dan legt hij ze wa te druge op de chofage.

Daarna legt hij ze op zijne pupiter mee eur pute noir ommuge.

Nu ès ‘t tijd om aan de verbeeldinge de vrije luup te geven.

En te meditere over de vergankelijkheid van ‘t leven.